УДК 336.717.06

КУЛЬШАН Н.С.

ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ БАНКУ

Головною метою комерційного банку є отримання прибутку, який є різницею між його доходами та витратами.

Доходи - це збільшення економічних вигод протягом звітного року або зростання активів (зменшення зобов'язань), що спричиняють збільшення капіталу і не є внесками акціонерів.

Кількість і склад доходів і витрат залежать від багатьох факторів, як наприклад, кількість виконуваних комерційним банком операцій і послуг, має він філіали чи ні тощо, тобто кожний банк має свій склад прибутку, але на загальних засадах.

Усі доходи та витрати діляться на банківські, небанківські операційні, непередбачені.

До банківських доходів та витрат належать ті, які безпосередньо пов'язані з банківською діяльністю, визначеною Законом України "Про банки і банківську діяльність".

Небанківські доходи та витрати можуть включати інші доходи та витрати, які не відносяться до основної діяльності банку, але забезпечують здійснення банківської діяльності.

Непередбаченими вважаються доходи та витрати, які виникають у разі надзвичайних подій і мають одноразовий характер - прибуток буде визначений тільки за фактом подій; не повторюються по суті.

Доходи та витрати обліковуються наростаючим підсумком з початку року на рахунках 6 і 7 класу, а прибуток - на рахунках 5 класу. В останній робочий день року рахунки доходів і витрат закриваються.

Прибуток розподіляється таким чином:

- сплата податку на прибуток (ставка податку дорівнює 25%);
- відрахування до резервного фонду банку;
- відрахування до фонду матеріального заохочення;
- відрахування у фонд виробничого та соціального розвитку;
- відрахування в інші фонди банку;
- сплата дивідендів

Прибуток є основним і єдиним джерелом створення резервного фонду комерційного банку, який призначений для покриття можливих збитків від банківської діяльності, а також, для сплати дивідендів за привілейованими акціями, коли для цього недостатньо прибутку.

Список літератури: 1. *Гладких Д.* Доходи й витрати як складові ціни банківських послуг//Вісник НБУ. - №3. **2.** *Колісніченко К.В.* Шляхи підвищення прибутковості комерційного банку//Вісник ХНТУ.-№2. **3.** *Криклій О.А., Маслак Н.Г.* Управління прибутком банку: монографія / Суми: ДВНЗ

“УАБС НБУ”, 2008. **4.** Банківський менеджмент: Підручник/ за ред. *О.А. Кириченка, В.І. Міщенка.* – К.: Знання, 2005. 5. Прокопенко І.Ф. Основи банківської справи – ЦУЛ, 2005.

УДК 65.012.32

КУРИЛКИНА А.В., ***ЯРОВАЯ В.И.,*** канд. экон. наук, доц.

МЕНЕДЖМЕНТ КАЧЕСТВА ПРОДУКЦИИ: ПРЕИМУЩЕСТВА И ПРОБЛЕМЫ

После вступления Украины в ВТО уровень конкуренции для наших предприятий резко повысился на внешнем рынке и вопрос качества и управления им стал еще более актуальным.

К сожалению не всегда внедрение и сертификация систем менеджмента качества (СМК) ведет к достижению высоких экономических результатов на предприятии. Одной из причин, препятствующей этому, является игнорирование ведения учета затрат на качество, что приводит к невозможности оценки доли затрат на обеспечение качества продукции в общих затратах предприятия, анализа данных на создание и сертификацию СМК.

При увеличении затрат на обеспечение качества издержки, потери от несоответствия (низкого качества и брака) значительно снижаются. Является общепризнанным, что предупреждение несоответствий значительно выгоднее и менее затратное поведение для предприятия, нежели их поиск, обнаружение и исправление, т.к. незначительное увеличение затрат на профилактические меры дает возможность получить немалую экономию за счет снижения потерь от внешних и внутренних несоответствий, а также уменьшить затраты на контроль.

Так, по данным экспертов, увеличение расходов на недопущение несоответствий с 1 до 7% ведет к общему снижению затрат на контроль качества – с 30 до 28%, на устранение заводского брака и переделки с 35 – 20%. Однако все это не означает, что предприятию необходимо неограниченно увеличивать издержки на качество.

Еще одной причиной, препятствующей достижению высоких результатов, при внедрении и сертификации СМК является неправильная по умолчанию постановка целей данной процедуры. Для большинства руководителей целью является не создание эффективно функционирующей системы менеджмента качества, которая действительно гарантирует качество выпускаемой продукции в соответствии с ожиданиями потребителей, а получение сертификата либо свидетельства. Наличие данного документа дает возможность получить предприятию серьезные конкурентные преимущества. Так, например, по мнению западных экспертов в ближайшем будущем на европейском рынке до 90% контрактов будут заключаться только при наличии данного сертификата. Все чаще без данного документа предприятия не до-